

گفت‌وگوی «جوان» با هادی ساروی، جوان برنزی کشتی فرنگی در توکیو

المپیک یک طلا به من بدهکار است

خدا کمک کرد دست خالی برنگردم

المپیک باشد که پیشتر یک طلا و یک برنز را برای ایران به همراه داشت. اما از سال ۲۰۱۹ در پیکارهای قهرمانی زیر ۲۳ سال آسیا بود که یک جوان آملی دیگر چشم پنا را گرفت. هادی ساروی جوان که پیشتر طلای جوانان جهان و آسیا را هم گرفته بود خیلی زود ثابت کرد اعتماد بنا به او بی دلیل نبوده است. دوبنده پوشی که در سن ۲۴ سالگی برنز المپیک توکیو را به نام خود ضرب کرد.

شگفتی سازی‌های شاگردان پنا هیچ‌گاه تمامی ندارد. قاسم رضایی که با پوشیدن چهار گوشه تشک کشتی از دنیای قهرمانی خداحافظی کرد تصور نمی‌شده به این سرعت بتوان جای او را پر کرد. وزن ۹۷ کیلوگرم می‌توانست یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های کشتی فرنگی به خصوص در

گفت‌وگو

مشکلات بسیاری را به دنبال داشت. خصوصاً که تعطیلی هفت ماهه تمرینات و اردوها را هم به دنبال داشت. آیا این اتفاقات تأثیری در روحیه و انگیزه ساروی جوان داشت؟ بدون شک تعویق المپیک به ضرر خیلی تمام‌شد اما برای من کاملاً برعکس بود. این اتفاق به ششمه برای من که از یک وزن پایین‌تر آمده بودم خیلی خوب بود. در واقع این وقفه باعث شد تا در وزن ۹۷ کیلوگرم جا بیفتم. درحالی‌که این داستان برای آنهایی که باید وزن کم می‌کردند خیلی سخت بود اما در کل این ماجرا به سود تیم ما که ترکیب جوان‌تری داشت تمام شد. از سوی دیگر در دوران تعطیلی تمرینات و اردوها زیر نظر مربیان کادر فنی تیم ملی تمرین می‌کردیم و در شهر خودمان به طور جدی تمرینات خوبی را زیر نظر قاسم رضایی و حسن‌زاده پشت سر می‌گذاشتیم تا از مرز آمادگی خارج نشوم.

برای کسب طلا راهی توکیو شده بودی. این را با رها گفته بودی اما با برنز برگشتی. از عملکردت راضی بودی؟

خیلی خوشحالم دست خالی برگشتم. خدا خیلی کمک کرد تا بتوانم با دست پر به کشورم برگردم و دل مردم عزیزم را شاد کنم. هدمم ایستادن بر سکوی نخست المپیک بود و گردن آویز طلا زحمت زیادی هم برای دستیابی به این هدف کشیده بودم. همواره در تمرینات به طلای المپیک فکر می‌کردم. وقتی همه تلاششان را می‌کنید می‌توانید به خودتان برای رسیدن به هدف اطمینان داشته باشید، اما گاهی شرایط به گونه‌ای می‌شود که نتوانید به همه چیز انطور که شما انتظار دارید پیش نمی‌رود.

بسیاری از کارشناسان نیز پیش از اعزام به توکیو بعد از نجاتی و گرایی بیش از همه برای ساروی شانس مدال قائل بودند.

واقعیت هم همین بود. نتایج کسب شده تا نیمه نهایی نشان می‌دهد نه انتظاراتی که کارشناسان داشتند بی‌مورد بود و نه باوری که خود داشتیم. برتری ۹ بر صفر مقابل ادم بودجلمین از الجزایر در دور نخست و پیروزی ۶ بر صفر برابر کاپرل میلوف از بلغارستان و دارنده نقره جهان، اروپا و المپیک جوانان جهان. اما در نیمه نهایی برابر آرتور الکسانیان از ارمنستان با وجود آنکه مسابقه تا لحظات پایانی یک-یک پیش می‌رفت شانس من در مرحله از رهایی به فینال بازماندم.

کادر فنی اما به داور و داور و اعتراض جدی داشتند. تریب اثر داده نشد و باعث شد تا ورق به سود حریف ارمنستانی برگردد.

متأسفانه درحالی‌که مسابقه مساوی بود داوران برای دومین بار به من اخطار کم کاری دادند و از سوی دیگر حین اجرای فن داور به دلیل استفاده از پا دو امتیاز دیگر به کشتی‌گیر ارمنستانی داد که کادر فنی به این مسئله اعتراض کرد اما اعتراض مربیان رد شد ولی الکسانیان که از ناحیه پا مصدوم شده بود از این فرصت برای استراحت و درمان استفاده کرد و با کسب چهارمین امتیاز در ادامه به فینال رفت تا من برای

۱۴ساله بودید که به سمت کشتی رفتید. آیا تصورش را می‌کردید که روزی روی سکوی المپیک بایستید و جانشین برحق همشهری خود قاسم رضایی شوید؟

از سن ۱۴ سالگی نه اما بعد از ورود به باشگاه، کسب مقام‌های استانی برایم انگیزه شد. حضور در المپیک و رفتن روی سکوی این رقابت‌ها بدون شک آرزوی هر ورزشکاری است که در خط ورزش حرفه‌ای قرار می‌گیرد. من هم بعد از کسب نخستین مقام استانی چنین آرزویی داشتم و برای نخستین بار این موفقیت بود که تلاش و تمرین می‌کردم. همواره دوست داشتم بعد از قاسم رضایی دومین فرنگی کار آملی باشم که می‌تواند به طلای المپیک دست یابد و برای رسیدن به آن سخت تلاش کردم. بی‌شک او یکی از افتخارات کشتی فرنگی ایران است. هر بار که به شهرمان برمی‌گشتم رضایی مرا در تمرینات همراهی می‌کرد و تجربیاتش را در اختیارم می‌گذاشت تا بهتر کشتی بگیرم.

جوان و یکدست بودن کشتی فرنگی باعث شده بود تا بسیاری بر این باور باشند که شانس شاگردان پنا برای مدال آوری به مراتب بیشتر است. اما این تیم برخلاف انتظارات تنها با یک طلا و یک برنز و دو عنوان پنجمی بود که المپیک توکیو را به پایان برد.

واقعیت این بود که همه چهرهای ما شانس‌های کسب مدال بودند با توجه به نمایشی که پیش از آن در میادین بین‌المللی ارائه داده بودیم انتظار داشتیم با مدال‌های بیشتری توکیو را ترک کنیم. برای نمونه علی‌گرایی یکی از شانس‌های اصلی مدال‌آوری بود اما شرایط به گونه‌ای پیش رفت که با وجود توانایی‌های بالای چهره‌ها کار با یک طلا و یک برنز خاتمه دهیم، چراکه گاهی همه چیز بر وفق مراد نیست. با این وجود فکر نمی‌کنم عملکرد بدی در المپیک داشتیم.

بدون شک اما می‌دانید که کشتی همواره یکی از امیدهای مدال آوری کاروان ایران است. این بار مسئولیتی را که بر دوش داشتید سنگین تر نمی‌کرد؟

بله. بار مدال آوری المپیک همواره روی دوش رشته‌هایی چون کشتی است و بر کسی پوشیده نیست که کشتی برای مردم از اهمیت بالایی برخوردار است اما این انتظار را نمی‌توان با مضامنی بر دوش کشتی‌گیران قلمداد کرد. این انتظار از علاقه مردم به کشتی نشئت می‌گیرد و خود روحیه و انگیزه‌ای برای تمرینات و حتی مسابقات بود. خوب می‌دانیم که مردم انتظار داشتند با مدال‌های بیشتری بازگردیم. اهتزاز پرچم ایران در مدال‌های کشتی رضایت و شادی روی لبان مردم بزرگ‌ترین آرزوی هر کشتی‌گیری است که در المپیک یا هر مسابقه دیگری روی تشک می‌رود اما باید قبول کنیم که ریفان نیز به اندازه ما برای کسب مدال تلاش می‌کنند. شاید با کسب دو مدال نتوانسته باشیم انتظارات را انطور که باید برآورده کنیم اما فکر نمی‌کنم در المپیک نتیجه بدی گرفته باشیم. ضمن اینکه همه شاهد بودند تک‌تک کشتی‌گیران برای رسیدن به موفقیت از جان مایه گذاشتند.

توبیخ یک‌ساله المپیک برنامه بسیاری را به هم ریخت و

امیرحسین زارع آزادکار برنزی ایران در المپیک توکیو در گفت‌وگو با «جوان»:

برنز توکیو را به طلای پاریس تبدیل می‌کنم

همیشه به دنبال هدف‌های بزرگ بوده‌ام

امیدهای جهان در المپیک توکیو با کسب مدال برنز یکی از جوان‌ترین مدال‌آوران ایران در تاریخ المپیک لقب گرفت. با زارع که تنها ۲۱ سال سن دارد و این روزها آماده حضور در رقابت‌های جهانی نروژ می‌شود، گفت‌وگو کرده‌ایم و او از راز موفقیت‌هایش بر ایمان صحبت کرده است.

امیرحسین زارع پدیده کشتی آزاد ایران در سال‌های اخیر بوده است. ملی‌پوش وزن ۱۲۵ کیلویی کشورمان که پس از طلای نوجوانان جهان، نقره جوانان جهان و طلای

گفت‌وگو

فرزاد زارع که الان هم مربی‌ام هستند، مثل یک حامی بستم بودند و انگیزه زیادی به من می‌دادند، همه این عوامل کنار هم سبب شد در کشتی خیلی زود بتوانم پیشرفت کنم. از همان ابتدای شروع کشتی، المپیکی فکر می‌کردم، نگاهم این نبود که یک مدال داخلی و کشوری بگیرم، بلکه هدفم کسب مدال در مسابقات بزرگ بین‌المللی بود.

پس همین نگاه بزرگ باعث شد مدال‌ها را از همان رده‌های پایه درو کنید و به طلای نوجوانان جهان، نقره جوانان جهان، طلای امیدهای جهان و برنز المپیک برسید. از حس اولین مدالتان بر ایمان بگویید.

اولین مدال‌م را در مسابقات قهرمانی آسیا در رده نوجوانان کسب کردم که مدال طلا بود. خیلی حس خوبی داشتم و از آن مسابقاتی بود که درچه‌امید برای کسب مدال‌های بیشتر برایم باز شد. خودم را باور کردم که می‌توانم در کنار قهرمانان بزرگ بایستم و یکی از آنها باشم.

حالا پس از مدال با ارزش المپیک، امیرحسین زارع برای آینده چه چیزی در ذهن دارد؟

کشتی شرایط خاص خودش را دارد و با توجه به این شرایط پیش‌بینی آن سخت است اما تمام سعی‌ام این است که بتوانم آمادگی‌ام را حفظ کنم و مسابقه به مسابقه آماده‌تر می‌شوم. علاوه بر این تماشای مسابقات کشتی قهرمانان بزرگ ماژندران هم در گرایشم به کشتی بی‌تأثیر نبود. به همین دلیل سال ۹۲ بود که زیر نظر آقای حمیدرضا آقاچانی مربی‌ام که الان هم مربی من هستند، کشتی را شروع کردم و تا امروز این راه ادامه دارم.

برای رسیدن به این هدف تجربه المپیک که اولین حضورتان در میادین بزرگسالان بود، نقشه راهت خواهد بود.

المپیک بزرگ‌ترین میدان ورزشی برای هر ورزشکاری است و تجربه المپیک متفاوت از سایر مسابقات است. قبلاً مسابقات المپیک را در رده جوانان در یک شکل و قالب کوچک‌تر تجربه کرده بودم. این تجربه خیلی به من در بازی‌های توکیو کمک کرد. خدا را شکر می‌کنم که در اولین رقابت بزرگی که شرکت می‌کردم، دست خالی برگشتم.

کلی‌تر بحث کنیم، انتظارات از کشتی زیاد است چه به اندازه انتظارات و افتخاراتی که کشتی کسب می‌کند، نسبتاً به عنوان یک قهرمان چه به انتظاری از مسئولان دارید تا با آراش و انگیزه بیشتری برای حضور در مسابقات آماده شوید؟

همه از مردم تا استعدادهای می‌دانند که کشتی انطور که شایسته این رشته است، مورد حمایت قرار نمی‌گیرد. امیدوارم مسئولانی که برای ورزش تصمیم می‌گیرند، از جنس ورزش باشند و هر ورزشی به اندازه افتخارات و مدال‌هایی که کسب می‌کند، مورد حمایت قرار گیرد. کشتی ورزش اول مملکت است و به همین دلیل باید در رده اول لیست حمایتی مسئولان قرار گیرد تا قهرمانان این رشته که همواره در مسابقات مختلف از المپیک و جهانی گرفته تا آسیایی، بار مدال آوری روی دوش‌شان است، با انگیزه بیشتری برای افتخار آفرینی تلاش کنند و بداند قدر زحماتی را که می‌کشند مسئولان می‌دانند.

در باره این حمایت‌های شغلی و معیشتی که از قهرمانان باید بشود، بیشتر بر ایمان توضیح می‌دهید؟

معتمد لیگ کشتی یکی از بخش‌هایی است که می‌تواند برای کشتی‌گیران آورده مالی داشته باشد و دغدغه‌هایشان را از این نظر کمتر کند. اگر در لیگ برتر، اسپانسرهای بیشتری حضور داشته باشند می‌توانند منبع درآمد مالی مناسبی برای کشتی‌گیران باشند، به خصوص که یک ورزشکار حرفه‌ای که همواره در طول سال در اردو و مسابقه است، نمی‌تواند دنبال یک کار دیگر برای امرار معاش برود. به همین دلیل امیدوارم لیگ کشتی که منبع درآمد مالی کشتی‌گیران است، بیشتر مورد حمایت اسپانسرها قرار گیرد.

حرف و نکته‌ای اگر باقی مانده است بگویید. در پایان می‌خواهم از پدر و مادرم، از همه مربیانم و مسئولان فدراسیون کشتی که با زحماتشان موفقیت‌هایم را رقم زدند، تشکر کنم و امیدوارم بتوانم با تداوم مدال آوری در رقابت‌های آینده، درهای از زحماتشان را جبران کنم.

المپیک ۲۰۲۰ تداوم موفقیت‌های امیرحسین زارع بود و یک مدال برنز با ارزش کسب کردید. می‌خواهیم صحبت‌هایتان را از توکیو شروع کنید.

در حالی‌که توکیو رفتن که خود را برای کسب مدال طلا آماده کرده بودم، زحمات زیادی کشیده و تمرینات مسخشی را سپری کرده بودم تا از نظر فنی و روحی در بهترین شرایط در بازی‌های توکیو روی تشک بروم و مدال طلا را به دست بیاورم، اما متأسفانه این اتفاق نیفتاد. ورزش قهرمانی به هر حال این بالا و پایین‌ها را دارد و بعضی اوقات اتفاقی که در ذهنمان است رخ نمی‌دهد. به هر حال امیدوارم در المپیک آینده با تجربه‌ای که از مسابقات توکیو به دست آورده‌ام، بتوانم مدال طلا را برای ایران به ارمان بیاورم و تقدیم مردم کرده و دلشان را شاد کنم. به هر حال اما خدا را شکر می‌کنم که این موفقیت را توانستم به دست بیاورم و برای لحظاتی هم که شده دل هموطنانم را شاد کنم. مردم ایران یک سال و خرده‌ای است که درگیر بیماری کرونا و از دست دادن عزیزانشان هستند. در این اوضاع اگر همه می‌دانم مدال برنز برای مردم بزرگ ایران کم بود اما امیدوارم حداقل این مدال کوچک باعث شده باشد در روزهایی که حال خیلی‌ها خوب نیست، حتی برای ذره‌ای هم که خوشحال شوند.

به کرونا اشاره کردید و پرسید که یک سال المپیک را عقب انداخت و قطعاً سختی‌های بیشتری را به شما مانند همه قهرمانان تحمیل کرد، به این سختی‌ها اشاره می‌کنید؟ شرایطی بود که همه با آن درگیر بودند و خیلی سخت بود. ورزشکاران هم از تمرینات گروهی و داشتن حریف تمرینی دور بودند اما در یک سال آخر با درایت رئیس فدراسیون، اردوها با شرایط قرنطینه و رعایت پروتکل‌های بهداشتی برگزار شد تا کشتی که برای مسابقات بزرگی مانند المپیک آماده می‌شد، لطمه نخورد.

یکی از کشتی‌های مورد توجه شما در المپیک، مسابقه نیمه نهایی با گنو پتر یاشوویلی قهرمان مطرح گرجستانی بود، حریفی که دو سال قبل در لیگ برتر کشتی آزاد شکست داده بودید. چه شد که پیروزی‌تان تکرار نشد؟

شویلی به هر حال یک برنز المپیک و سه طلای جهان را دارد و کشتی‌گیر بزرگی است. اول کشتی هم همه چیز طبق برنامه‌ای که داشتم پیش رفت و جلوه افتادم اما متأسفانه به توجه به اینکه کشتی، ورزش سنگینی است، یکسری اتفاقات روی تشک افتاد که کشتی از دستم در رفت و نتوانستم امتیازهای از دست رفته را جبران کنم و متأسفانه کشتی را واگذار کردم. بعد از این کشتی کادر فنی حمت زیادی کشیدند تا نظر روحی مراجع و جور کنند که برای مسابقه سومی و چهارمی، با روحیه وارد تشک شوم و این مسئله باعث شد در این مبارزه پیروز شوم و به مدال برنز برسم.

و البته یک ماه دیگر در جهانی نروژ، می‌توانیم منتظر سومین رویارویی شما با گنو پتر یاشوویلی باشیم، حتماً نقشه‌های زیادی برای جبران شکست توکیو در سر دارید آن هم در شرایطی که با کنار رفتن غلامرضا محمدی و آمدن پژمان درستکار با یک کادر فنی جدید به این مسابقات اعزام می‌شوید؟

قطعا به این موضوع فکر کرده‌ام. رقابت‌های جهانی نروژ که یک ماه آینده برگزار می‌شود، دوباره با حریفانی که در المپیک روبرو شدیم، مبارزه خواهیم کرد و المپیک و آمدن پژمان درستکار با یک کادر فنی جدید به این مسابقات اعزام می‌شوید؟

مطلب سومین رویارویی شما با گنو پتر یاشوویلی، حتماً نقشه‌های زیادی برای جبران شکست توکیو در سر دارید آن هم در شرایطی که با کنار رفتن غلامرضا محمدی و آمدن پژمان درستکار با یک کادر فنی جدید به این مسابقات اعزام می‌شوید؟

مطلب سومین رویارویی شما با گنو پتر یاشوویلی، حتماً نقشه‌های زیادی برای جبران شکست توکیو در سر دارید آن هم در شرایطی که با کنار رفتن غلامرضا محمدی و آمدن پژمان درستکار با یک کادر فنی جدید به این مسابقات اعزام می‌شوید؟